

Straujāk izvērst pavasara lauku darbus

L. Škarsts,

rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs

Mūsu rajona lauku darba jaudis šogad uzņem mās paaugstinātas saistības piena, gaļas un citu lauksaimniecības produktu ražošanai.

Šā svarīgā uzdevuma sekmīga izpilde ir atkarīga lielā mērā no tā, kā tiek veikta pavasara sēja. Pavasaris šogad ir vēl un vēss. Pavasara lauku darbus šogad uzsāka daudz vēlāk nekā iepriekšējos gados. Tāpēc izvirzīs nepieciešamību, lai mehanizatori, visi kolhoznieki un padomju saimniecības strādnieki krasī kāpinātu pavasara sējas tempus un celtu tās kvalitāti.

Zeme negaida. Katrā šodieni nokavēta diena rudenī cīrtās dziļu robu kopējos ieņākumos. Tāpēc jāmobilizē visi spēki un līdzekļi, lai pārvarenu nelabvēlīgu laiku radītās grūtības un plaši izverstu sējas darbus. Rajona kolhozos ir visas iespējas, lai graudaugu kultūru sēju beigtu līdz 27. maijam.

Kolhozos „Brīvā drupa“, „Imanta“, „Straume“, „Leņina ceļš“, „Seda“, kur labi saskaņots mehanismu un zirgu vilcejēspēks, labi pārdomāts spēku izvietojuma plāns, tur arī ir panākumi, un šīs kolhozos jau uz 20. maiju bija apsēts 50—70 procenti graudaugu.

Bet kolhozos „Zvaigzne“, „Jaunais arājs“, „Rosme“ u.c. sējas gaita rada nopietnas bažas, kur iesēti tikai daži ha graudaugi. Tāda atpaličība vispāris izskaidrojama ar to, ka kolhozu valdes pieteikami nevada pavasara sējas darbus. Šo pavasari liela nozīme ir kārtējo lauksaimniecības darbu veikšanai izlases veidā. Bet līdz pat pēdējam laikam minētie kolhozi šo apstākļi pieteikami nenovērtēja. Ne visur pareizi tiek izmantots darba spēks un tehnika, kā arī zirgi.

Kolhozu valdem, lauksaimniecības speciālistiem nekavējoties jālīkvidē tāda atpaličība. Jāiezīstas ar katras brigādes, posma stāvokli un praktiski jāpalīdz organizēt darbu tā, lai visa tehnika un zirgi tiktu pilnīgi izmantoti. Jānoteik paaugstināts uzdevums, bet visu mūsu rajona izpildē tā izpilde un pārniegšana, materiāli ieinteresējot ļaudis ātram un labam darbam.

Cīņa par laukkopības aug-

stu darba ražgumu, par bāgātām ražām vislielākā nozīme ir agrotehnikai, tās noveikumu stingrai ievērošanai. „Ko sēsi, to pļausi“, „Kā sēsi, tā pļausi“ šo tautas parunu mēs nedrikstam aizmirst. Nav šaubu, ka panākumi būs tur, kur labi mēslas augsti, laikā iestēs labas kvalitātes sēklu precīzi izpildīs visus agrotehniskos noteikumus, ievērotot šī pavasara īpatnības.

Bet ne visur kolhozos tiek ievērota agrotehnikas prasība. Kolhozos sēj nekondicioneņu sēklu, lielu daļu sēklu pienācīgi neiestrādā augsnē un tiek pielāgti daudzi citi trūkumi un paviršības.

Tādai bezrūpīgai attiekīsmi pret darbu jādara gals. Pret slīktu darba kvalitāti sējas darbos jāvēršas sevišķi stingri, vainīgie stingri jāsoda.

Katras rajona iestādes, organizācijas un skolas uzturēvums ir sniegt kolhoziem vispusīgu palīdzību parvasara sējas darbos. Novēlojies parvasaris liek sasprindināt visus rajonā esošos spēkus, lai laikā apsētos un iegūtu augstas ražas. Tādā visiem jānāk talkā, gan kolhozu šeifem, gan kultūras un izglītības iestāžu darbiniekiem.

Viens no šādiem palīdzības veidiem ir konkrētas darba saistības un talkas sēfības kolhozos. Bez graudaugu un lopbarības kultūru sējas vēl jāstāda kartupeļi, jāsēj tehniskās un citas kultūras, kur ir nepieciešamas darba rokas. Lūk, šeit liela palīdzību jāsniedz pilsētu darbaļaudīm, rajona uzņēmumu un iestāžu strādniekiem un kalpotājiem, it sevišķi pie kukurūzas sējas un tās kopšanas. Kukurūzas sējas laiks jau durvju iepriekš, bet nevieni iestādes vai uzņēmuma vadītājs nav stājies sakārā ar savu sēfības kolhozu un pažīnojis, cik lielu kukurūzas platību varēs apstrādāt ar savas organizācijas darba spēku.

Cīņa par augstām ražām un lopbarības bāzes nostiprināšanu nav tikai kolhozu un vadošo rajona darbinieku uzturēvums, bet visu mūsu rajona iestāžu, organizāciju un iedzīvotāju uzturēvums.

Sējas laiks negaida, tas jāuzteras visiem un no tā jādzara secinājumi.

Skolēni piedalās mežu dienās

Aizvakar pionieri pēcpusdienu Rūjas sepingadīgās skolas audzēknji piedalījās organizētajās „meža dienās“. Darbā iegāja viss skolas kolektīvs. 5. klases skolēni skolotājai vadībā devās uz mežu pēc jauno bēriņu stādiem, bet jauno klašu audzēknji audzinātājai b. Bondarei vadībā nos piegādāja stādiņiem. Stā-

dīšanas darbus veica vecāko klašu audzēknji dabas zinību skolotājas O. Kiršteines vadībā.

Ap tuvāko jauniekārtojamo sporta laukumu kopējiem spēkiem iestādīja 75 jaunos koņciņus.

Vakar Rūjas sepingadīgajā skolā bija organizēti pavasara sporta svētki. O. Gundars

KOMUNISMA DZIRKSTELE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un Rūjienas rajona izpildu komitejas orgāns

Redakcija Rūjienā, Upes ielā 30/7
Tālrunis: redaktoram 186, redakcijai 20

Lalkraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

Numurs maksā 10 kap.

Nr. 63 (1289)

Sestdien, 1958. gada 24. maijā

9. gads

Šogad pārkārtojam sējumu struktūru un plānošanu

Šā gada pavasaris mūsu kolhozā iezīmējās ar lielām izmaiņām lauksaimniecības plānošanā. Tās radušās, pirmkārt, tāpēc, ka mūsu kolhozs kļuvis zālāju sēklaudzēšanas

stākiem, varēsim to izmantot ganīšanai.

Tātad sējot zālājus ganībām bez virsauga, mēs panākam to ātrāku izmantošanu p 1—2 gadiem. Mūsu nolūks ir panākt ātrāk ierikot kultivētās ganības, jo tā vislētāk var saražot lopbarību. Igaudus palielinām ilggadīgo zālāju plātības un, salīdzinot ar 1955. gadu, tās ir palielinājās divkārtīgi.

Ilgadīgie zālāji ir ne tikai laba lopbarības kultūra, bet tie uzlabo arī augstes struktūru. Būtu lieki atkārtot, ka ilggadīgie zālāji atstāj augsnē slāpekli.

Šī kultūra ir labs priekš-augs ziemājiem, kartupeļiem, liniem, vasarāju graudaugiem un citām kultūrām.

Tā kā mūsu kolhozs kopš pagājušā gada nodarbojas ar zālāju sēklaudzēšanu, tad arī sēklīniki jāatstāj lielākā plātībā. Patreiz kolhozam ir ierikoti sēklu laucīpi: plāvu auzenēi № 519, ganību airenēi № 59, sarkanājam vēlajam aboliplām Stende II, parastaj dižauzai, kamolzālei, baltajam aboliplām, purva skarenei, plāvu lapsastei. Ganību airenēs un auzeju sēklas kolhozā audzēja jau vairākus gadus iepriekš.

Pieredze rāda, ka sēklkopības darbu mēs varētu izvērst pavasam labi, ja būtu iespējams dabūt augstes kalķošanai kalķi, jo uz vietas salīdēšens kalķu atradītu nav.

Tā kā kultivēto ganību ierikošana nav panākuma bez zālāju sēklu audzēšanas, jo tām ierikojām 31 ha platībā aplokus, ir pievestas kārtīas. Tas dotu iespēju kolhozā ievēst papildus apmaksu par zālāju sēklaudzēšanu.

Tāpat derētu samazināt līnu sējumus, lai nebūtu jāzīlātu sējai zālāji, kā arī rudenī atbrīvotos vairāk darba spēka zālāju sēklu ievākšanai un rudens kopšanas darbiem. Tāpat, sadalot spēkbarību, vajadzētu reķināties ar tiem kolhoziem, kas audzē zālāju sēklas, jo šie kolhozi taču daju labās rupjās lopbarības zaudē.

Reizē ar rupjās lopbarības ražošanas palielināšanu šogad domājam arī par sulīgās barības ražošanu. Ja pagājušā jāgadā mūsu kolhozā izau-

šēja 11 ha kukurūzas, tad šogad audzēsim ne mazāk kā 20 ha, jo mūsu pieredze ir pierādījusi, ka kukurūza ir visaugsta strādīgākā skābbarības kultūra.

Šogad pārkārtojam viengādīgo zālāju audzēšanu, proti, sīki sastādīt sējas un izdīnāšanas laiku, kā arī izmantot līzējas normas.

Vīkāzu sēklu izsēsim 300 kg/ha un tās sastāvā ietilpst 220 kg auzu un 80 kg zirņu. Bez tam vīkāzus izbarošanai cūkām sēsim ar 60—65 procenti zirņu piemaisijumu, lai nodrošinātu cūkas vasaras periodā ar labu zaļo konvejeru.

Ka cūkgajas ražošana ir vislētākā, nobarojot bekonus galvenokārt vasaras periodā, to pārlecinājāmies jau pagājušajā gadā.

Lai nebūtu lielos vairumos jālepēk spēkbarību, esam turpmāk plānojuši kā maizes labību audzēt tikai ziemājus, bet no vasarāju graudaugiem —tikai mītrus, kas sastāvēs no auzu, mležu, zirņu maisijuma. To pārkārtojot domājam tāpēc, ka audzējot vasaras cīvēsus, mēs tos parasti izvietojam pēc labākem priekšaugiem, turpretī mītri sējam slīktāk mēslotā augsnē, līdz ar to mazinot lopbarības graudu ražošanu.

Ievērojamu vietu sulīgā barībā iepem sakņaugi, tāpēc sakņaugu plātības nesamazinām, bet pagādām vēl arī nepalieinām, jo, audzējot tos lielās plātībās, nevarēsim apdrošināt sākumā ganību airenēs un auzeju sēklas kolhozā audzēja jau vairākus gadus iepriekš.

Tā kā kultivēto ganību ierikošana nav panākuma bez zālāju sēklu audzēšanas, jo tām ierikojām 31 ha platībā aplokus, ir pievestas kārtīas. Tā kā patreizējā organisko mēslu ražošana

ja pagājušajā gadā saražojām 1500 kubikmetru pakalšu kūdras, tad šīnī gadā saražosim vismaz 3000 kubikmetru. Lai to panāktu, pie pakalšu kūdras šovasar strādās 4 cilvēki, kuri darbu jau uzsāka 15. aprīlī un izrakūši labu ja vairāk kā 1000 kubikmetru kūdras.

V. Priede,
Imanta Sudmaja kolhoza agronomē

Paplašina augļu dārzu

Kolhoza „Vienība“ augļu dārza aizpēma 0,8 ha lielu platību, kuru pavasari rūpīgi apkopā un mēsloja kolhoznieki Jānis Švēde un Ernests

visražīgāk strādāja reķinvede Maiga Indriksons, zootehnike Maiga Dūdiņa un kolhoznieks Ernests Stepiņš.

N. Selga

Latvijas delegācija Igaunijā

Latvijas PSR delegācija, kas ieradusies Igaunijā, lai parakstītu abu brālīgo republiku lauksaimniecības darbinieku sociālistiskās sacensības līgumu 1958. gadam, iepazīnās ar degakmens un ķimisko kombinātu „Kiviili”. Viesi apskatīja Kohtla-Jarvas pilsētu un apmeklēja degakmens parstrādāšanas kombinātā cehus.

Attēlā: līguma parakstīšana. No kreisās — Igaunijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs A. Mitrīspis, Latvijas KP CK pirmais sekretārs J. Kalnberzīns, Igaunijas KP CK pirmais sekretārs J. Kebins un Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētājs V. Lācis.

Attēlā: Latvijas delegācija ieparstīja „Kohtla-Jarvas” degakmens parstrādāšanas kombinātu. Priekšplānā — kombināta direktors I. Puikovs (pa kreisi) un Latvijas KP CK pirmais sekretārs J. Kalnberzīns.

(LTA fotochronika) V. Gorbunovs

Rīt visi uz Burtnieku ezeru!

Jau vairākas dienas Rūjienā un tās apkārtnē izvietotās atklātās vēsta, ka sās gada 25. maijā sās vīši vasaras sporta sezonu atklātās mūsu rajona plāšā ūdens-sportistu saimē.

Lūk, svētdienas rīt jau pulksten 7.00 Burtnieku ezerā pie Sedas ietekas un Enku salas tiks dots starts maksķerniekiem-veteļajiem. Protams, uzvarētās, kas pratis izvilkti visvairāk

„Sedās” (pludinātāju mājā) no-

Zelma Bērziņa

Stāsts

PIRMA VASARA LAUKOS

[17. turpinājums]

— Vienbalsīgi pieņemts, — noteica brigadieris, atbrīvodamies no krekla.

* — Ligo, ligo! — cauri traktora puķstēm skanēja Strautīna sunīgā balsī.

— Tas tiksai ir večuks, kam sirds neveco, — priečājās kolhoznieki, pamaniņam uz kūdras vezuma lieļu mejujā kalnu.

— Ligo, ligo! — satraukti dungi, jaunieši, cillādam ābolīnu ķēpjus.

— Kur to kūdru tik daudz lik-siet, — leprastījs priekšsēdētājam vairāki viri. — Visu nedēļu trīs traktori ved un vēd — sašķūrēs vai visu purvu mājas.

— Tas agronomes noslēpums, — čukstus atbildēja priekšsēdētājs, — pamestsams zīmīgu skatu uz agronomu, kura tuvojās ar zirga grābekli.

— Jā, pirmie panākumi lika sevi manit. Bez plesēšanas, bez sku-bināšanas nu cilvēki gāja un strādāja. Tīkpat brīvi un prie-cīgi viņi posās ari uz svētkiem.

* — Jāpu vakars attīgoja silts, sauss, dziesmu un ziedu pārba-gāts. Iedama gar rudzu druvu,

agronome Viksne saplūca veselu klēpi zilo rudzupuķu, tik dzidri zilu kā ligo galvā debesis.

Rudzū vārpus liecas ceļā. Kājas grima blīsu ābolīnā, vanag-zīri vījās ar jānu zālēm pār-takai, bet viņa tīkai ciešāk sa-spēda savu ziedu klēpi un gāja pāri rasas piebūri, plavā, cauri smaržas pieļūjusi bīrzīj pie sava „vientulā drauga” tīru-mu vīdu — plēkā laukakmeņa. Tīkusi klāt, viņa nolika uz cie-tas „drauga” pieres zilo ziedu klēpi, noglauda tā sūnainos sā-nus un lēna soli gāja mājup.., bez viena zieda.

Dzīvokļa durvis Vita atrada nenoslēgtas un aiz tām paslē-pusus savu vienīgo māsu Ritu. Pārstelgums un prieks bija neiz-sakāms. Jautājumi un atbildes jaučās, traucās, mijās un samež-gījās.

— Kā iet māmipal, kā drau-giem, kā izskatas dzimtāja pil-sēta? — Vita nebeidza vien jau-tāt, un Rita nespēja atbildēt.

— Bēt kā iet tev pašai? — māsu pārtraukdama, ieprastījs Rita. — Tu jau izskaties saule tā noce-pinājusies kā ista cīganīte!

— Agronome čakla meita, ligo, ligo! — aiz durvīm iedziedējās

Meža un dārzu dienās

Šogad ievērojams darbs mežu un dārzu mēnesi veikts Jēru ciemā.

Jēru ciema padomes aicinājums visiem Jēru ciema iedzīvotājiem un iestāžu vadītājiem par konkursu „Dailjākā un skaistākā kolhoznieku sēta un ciema iestāde” radis atsaucību iedzīvotajos.

Konkursa noteikumos paredzēts, ka šogad katrā saimniecībā jāiedēsta ne mazāk kā 4 augļu kociņi. Lai kolhoznieki labēt varētu iegādāties augļu kociņus, ciema izpildu komiteja noorganizēja to at-vešanu no Valkas rajona un pārdošanu kolhozniekiem. Vai-rāki kolhoznieki iegādājusies ne tikai 4, bet vairāk augļu kociņu, piemēram, kolhoznieks Mellups — 15, Kūkis — 14, Lillentāls — 10 augļu kociņus.

Augļu kociņus iegādājusies ne tikai tie kolhoznieki, kas dzīvo personiski piederošās mājās, bet arī tādi, kas dzīvo kolhozam piederošās mājās. Ja kolhoznieks Stupele no-pircis 7 ābelites, Jugbārdis — 8, Rokis — 4 ābelites u.c.

Skolas apkārtnes izdaiļošānā daudz darījušas Jēru 7-gadīgās un Oleru 4-gadīgās skolas. Pie Jēru 7-gadīgās skolas no jauna izveidotas puķu dobes, netālu no skolas 7. klases skolēni iedēstīja bērzu birzīti — „Uzvaras parku”. Jēru 7-gadīgās skolas apkārtē pavisanis iedēstīti vairāk ka 180 jauni kociņi.

Ari Oleru 4-gadīgās skolas dārzā katrai skolēni, skolo-tājs un apkalpotājs iedēstīja katrai skolēni bērzu birzītu.

Jēru ciema izpildu komitejas un kohtoza „Straume” kantora darbinieki 8. g. 14. maijā sarikoja talku un iedēstīja gar ceļu no Rūjienas mežniecības līdz Jēru 7-gadīgām skolai 61 liepītā.

Uzposta arī kolhoza „Seda” kantora apkārtne. V. Liepa

tiks atpūtas vakars ar uzvarē-tāju apbalvošanu unktīno iestrādi.

Tātad, svētdien visi uz Burtnieku ezeru! Būsim plāšās maksķerniekus saimes gaidīti viesi!

B. Banga

komjaunatnes, un Rita palka bez atbildes. Istabā viņi īenāca pa-visam smaidīgi un uzlika māsām smagus ozollapu valagnus, pie-bēra pilnus klejpus ziedēm. Ne-trūka ne Olgas, ne Dzintras, tikai Valda gaļo galvu nemana-jā.

— Lal! — neuzkrītoši zobus sa-kozdam, nodomāja Vita. — Tam ir jātiekt pāri un tīksu...

Kad māsas piegāja pie ligotājiem, tur jau skanēja Strautīnē-tāva harmonikas.

— Drikstu lūgt, — Vitas priekšā novilpoja galīgi matu oekuls.

— Piedodiet! Savainoju kāju, — atteica viņa ar nozēlu balsi, no-redādam uztal apseju virs locītavas.

Vitu kēra caururbjošs skats. Sekoja ass agrīzienīs, un plati pleci pazuža kaut kur blakus mīlestību mucām.

— Lal! — cletsirdīgi nodomāja Vita. — Gribēju šovakar pret vienu būt laba, bet jūs paši pie-spiežat mani būt jaunu...

— Otra tik kaprīza skuka lai-kam visā plāšā apkārtne nav, — priekšsēdētāja mīlestību kausam pieskandinādams, izkrātīja sirdi ūsofis Valdis. — Darbā stāgā ve-selām kājām, bet ligot nāk ap-sietam.

(Turpinājums sekos)

Komjaunatnes dzīve

Celt komjauniešu atbildību biedru maksu un uzskaites kārtošanā

Biedru maksu un uzskaites pirmorganizāciju sekretāriem, kuriem katrā atsevišķā gadījumā jānoskaidro, kāpēc at-tiecīgais biedrs biedru mak-sas nav nokortojis laikā.

Atsevišķi komjaunieši vēl projām pārkāpj noteikto kārtību, stājoties komjaunatnes uzskaitē jaunajā darba vai dzīves vietā. Tā jau ilgā laiku uzskaiti nenokārtē Naukšēnu veikalā strādājošā Velta Liepiņa un viņas māsa Dzidra Liepiņa, no Padomju Armijas demobilizētās komjaunietis Jevgenijs Rusaks, kas dzīvo kolhozā „Dzirkstele”, bijušā kolhoza „Pionieris” kolhozniece, tagad Mazsalacas tekstīfabrikas strādniece Lūcija Vlasova, mazsalacieši M. Lamze, Virse, Biataks un Bundža. Visi viņi zina, kā un cik ilgā laikā jā-stājas komjaunatnes uzskaitē jaunajā darba vai dzīves vietā, bet iznāk, ka ar to vēl nepietiek, ka viņiem jāatgā-dina vienībā iespējamām li-dzekļiem, tai skaitā šoreiz arī ar laikraksta palīdzību, jō viņu pienākuma apziņas līmenis acimredzot vēl ir nepie-tiekoss.

Vienreiz jādara gals paviršībām biedru maksu un uzskaites lietu kārtošanā. Komjauniešiem biedru maksas jāsāk nomaksāt jau mēneša sākumā nevis mēneša pēdējās dienās, bet stāšanās uzskaitē jaunajā darba vai dzīves vietā. Šai ziņā laba piemēru var pamīti no sakaru kantora, Rūjienas vidusskolas un Rūjas 7-gadīgās skolas skolēnu, kolhozu „Uzvara” (sekretāri bb. Lapsa, Putnīpa, Žukovska, Boša) un dažām citām komjaunatnes pirmorganizācijām, kuras stingri ievēro biedru maksu savākšanas, iemaksāšanas un atskaitīšanas terminus.

Jāpalielina arī komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāru un pašu komjauniešu atbildība šajā jautājumā.

J. Krastīsp,
komjaunatnes rajona komitejas sekretārs

2. etapa sacensības sākušas

Sodien skaistā „Eriku” parka apbārīnē notiks Vissavienības komjauniešu un jauniešu spar-takāties līctīšo sporta veido-šanas sacensības motokrosā. Sacensību sākums plkst. 13.00. Sacensības piedalītāji ap 100 motobraucēji no Rūjienas, Maz-

salacas un ārpus konkurencē startēs motobraucēji no Valmieras.

Pēc sacensībām lauksaimniecības arēja „Imanta” klubā sportistu apbalvošana un atpūtas vakars.

J. Zars

Atnāciet paklausīties un paskatīties!

Aprīļa sākumā vēl samērā jaunajam Naukšēnu profesionālā-tehniskās skolas № 1 deju kolektīvam republikas Darba rezervju pārstāvju sastāvā palīmējās savu „meistarību” parādīt Maskavā Darba rezervu Centrālajā kultūras namā.

Ikvienu deju jauno dejotāju izpildījumā maskavieši uzpē-ja. — Meistarību parādīt Maskavā Darba rezervu Centrālajā kultūras namā.

Šovakar pulksten 20.00 Darba rezervu skolu deju un dziesmu ansambļa koncertā rajona kultūras namā rūjienieši varēs noskatīties arī Naukšēnu profesionālā-tehniskās skolas № 1 jauno dejo-tāju sniegumu.

A. Klava

KINOTEĀTRI „UZVARA”

Panes Dujskas morāle — 24., 25. maijā plkst. 19, 21. Baltijas slava — 27., 28. maijā plkst. 19, 21 (minētās filmās jaunatnei līdz 16 gadiem iecīja afīzlegta). Meiteņu bēbiņu adreses — 29., 30. maijā plkst. 19, 21; Dzīvības vali nāve — 31. maijā, 1. jūnijā — plkst. 19, 21, 1. jūnijā plkst. 17.

Redaktore M. Aleksejeva,